

Hajnali fű

*A hajnali fű még mindig ott szárad a cipőm sarkán.
Mostanában ilyesmiben látom a költészet lényegét.
Ahogy a mezőn hagyott reggeli lábnyomok kihűlnek,
majd szinte észrevétlenül visszatérnek a déli napsütésbe.
Kissé bágyadtan és száradtan ugyan, de itt vannak.*

*Benne a szavakban. A séta emlékműve, a hajnali fű
győzelmi oszlopa okozta láthatatlan horzsolások
cipőm sarkán, meg egy kis tintaszínű sár. Hogy
biztos legyen az élmény, miközben várakozva ülök.*

*Vonatra, hogy jöjjön már végre, ne késsen folyton.
A jelen a jelenről hallgasson. Ne beszéljen bennem senki.
Hallgassanak a szavak. Csak képeket vetítsenek, ha lehet.*

KOHÁN GYÖRGY: BIVALYOS SZEKÉR NAPKORONGGAL